

regne. Indskrænker man sig derimod til det ene fornødne, Retsafgifterne i Domsager, er man nogenlunde garderet mod Nedgang i Indtægterne, thi det Beløb, der vil indgaa alene som Procesafgifter, andrager ifølge det sidste Finanslovsforslag 350,000 Kr., saa der kan neppe være Tale om nogen Nedgang, i hvert Fald ikke nogen af nævneværdig Betydning. Hvad de enkelte Afgifters Størrelse angaar, vil det ses, at Afgifterne for de smaa Sagers Vedkommende er noget større end tidligere foreslaaet og for de store Sagers Vedkommende noget mindre, idet det ved en Udregning har vist sig, at man i det sidste Regeringsforslag var kommet til for store Afgifter for de store Sagers Vedkommende. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa Enkelthederne, idet disse ikke egner sig til Referat.

Dernæst er der et Lovforslag om *Udgifterne i Strafferetsplejen*. Lovforslaget gaar egentlig kun ud paa at lovfæste den Tilstand, som findes allerede nu. Det er nemlig Ministeriets Tanke, at de Udgifter, som i Øjeblikket afholdes af Kommunerne, vedblivende skal afholdes af disse, men at de forøgede Udgifter ved Retsplejeloven udelukkende afholdes af Statskassen. Det vil med andre Ord sige, at Delinkventomkostningerne som hidtil udredes af Kommunerne. Det har ganske vist været paatænkt under Behandlingen af Retsplejeloven, at Staten skulde overtage en Del af disse Udgifter, der nu paahviler Kommunerne; men som de finansielle Forhold er nu, forekommer det mig ikke at være opportunt at gaa til en saadan Forandring. Jeg vil ogsaa udtrykkelig betone, at der ikke findes noget i Retsplejeloven, der nødvendiggør noget saadant. Jeg betoner atter, at de herhen hørende forøgede Udgifter ved Retsplejeloven udredes udelukkende af Statskassen. Det er kun ved at medregne Kommunernes Udgifter til dette Formaal, at man tidligere er kommet til, at Udgifterne ved Gennemførelsen af Retsplejeloven vil løbe op til mellem 2 og 3 Mill. Kr. Det Beløb, man den Gang medregnede, var ca. 550,000 Kr.

Dernæst er der de i Retsplejelovens § 138 omhandlede Lovforslag. Der har tidligere været fremsat Forslag til Lov om en Omordning af Politiet udenfor København og Forslag til Lov om Oprettelse af et særligt Opdagelsespoliti for hele Landet. Kravet om et saadant særligt Opdagelsespoliti for hele Landet er sket Fyldest ved Loven om Oprettelse af Statspolitiet. Derimod fremsætter jeg intet Lovforslag nu om Omordningen af Politiet udenfor København, idet det Lovforslag, som tidligere

har været fremsat, egentlig kun gik ud paa at lovfæste de bestaaende Tilstande. De Forøgelser, der var Tale om for Politiets Vedkommende, var ganske ubetydelige — for hele Landets Vedkommende ikke stort mere end 20 —, altsaa en Forøgelse, som vil komme ganske af sig selv, og derfor anser jeg det ikke for fornødent at fremsætte noget specielt Lovforslag herom. Og saaledes som Loven om Rettens Pleje er affattet, er det heller ikke nødvendigt, idet der ved det af mig fremsatte Lovforslag om Lovens Gennemførelse sker en Ændring i Bestemmelsen i § 138. Naturligvis kan det ske, at Antallet af Statspolitibetjente vil blive forøget; der vil i øvrigt allerede i denne Samling fremkomme Forslag om en mindre Forøgelse af Hensyn til et bedre Polititilsyn ved Steder, hvor der finder Indvandring Sted her til Landet. Gennemførelsen af Loven om Rettens Pleje vil naturligvis medføre en Forøgelse af Statspolitiets Personale; men i hvilket Omfang det vil blive nødvendigt, er der intet Menneske der kan sige noget om i dette Øjeblik. At det vil blive nogen særlig stor Forøgelse, tvivler jeg om; det kan være, at Antallet maa blive fordoblet, nu er det 36, det kan være, man bliver nødt til at komme op paa 72, men jeg tvivler om, at det vil være nødvendigt at gaa meget videre; og det vil være en Forøgelse, som kan komme successive, naar det viser sig, at Forholdene kræver det. Hvis jeg ikke husker fejl, blev det sagt i sin Tid i Landstinget, at man mente, at hundrede og nogle og tyve eller 150 Politibetjente — jeg husker det ikke saa nøje — vilde være passende, naar Retsplejeloven blev gennemført; og det vil vel blive det højeste, som der eventuelt maa regnes med, naar man vil anslaa, hvor meget Gennemførelsen af Retsreformen vil komme til at koste. Men nu, da der er et Statspoliti, som virker tilfredsstillende, vil Udgiften ikke blive af saadan Betydning, at den kan virke afskrækkende. Jeg skal i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at Udgiften til vort nuværende Politis og Justitsvæsen for Statskassens Vedkommende andrager 2,583,499 Kr. 63 Øre, og at Indtægten, der kommer af Rets handlinger, Fogedforretninger, Tinglæsninger, Skifter, Auktioner og Notarialforretninger samt andre Sportler, er 3,950,000 Kr., saaledes at der i Virkeligheden er en Nettofortjeneste paa ca. 1,400,000 Kr.; saa selv om Loven om Rettens Pleje gennemføres, vil der dog stadig blive et Overskud af Retssportlerne i videste Forstand paa mellem $\frac{1}{2}$ og $\frac{3}{4}$ Mill. Kr.